

La Diada Regionalista

El diumenge dia 6 d'abril

A honor dels diputats provincials electes regionalistes i per les Mancomunitats.

A les onze del matí:

GRAN MITING

en un dels teatres de Barcelona, parlant hi les més prestigioses personalitats del Regionalisme.

Apat monstre

a la una de la tarda, a la grandiosa Sala del Palau de Belles Arts

servit per un dels més renomats restaurants de Barcelona.

Organisació forana

Reunions a les quatre de la tarda a la Lliga Regionalista, amb els senadors, diputats a Corts, diputats provincials, regidors, presidents de societats adherides, de les comissions auxiliars i distingides personalitats de les comarques catalanes.

Preu de les targes per al miting i ápat monstes:

DEU PESSETES

Lloc de venda a Granollers: En la redacció de EL VALLÈS NOU, Sta. Elisabet, 6.

Aplec del Bon Mot a Llerona

El diumenge passat tingué lloc en l'era de can Morera l'anunciat aplec de la Lliga del Bon Mot. A les quatre de la tarda al aire lliure, sota un cel blau i pur ja que la naturalesa volgué coadjuvar-hi afavorint-nos amb una tarde primaveral, se donà comensament al acte, al que acudiren nombrosos veïns dels quatre pobles de Les Franqueses: Llerona, Corró de Munt, Corró de Vall i Marata, com també alguns de La Garriga i Granollers, omplint la grandiosa era de Can Morera ont se celebrà la festa.

El conegut propietari de Llerona i jutge municipal de Les Franqueses D. Josep Rovira de Villar, feu la presentació dels oradors als qui agraí el sacrifici que feyen venint de Barcelona per pendrer part a l'acte. Remarcà les ventatjes de parlar bé i els perjudicis del mal parlar, fent notar l'avversió que tenen els pobles i les persones al renegaire.

El noi Josep Bofill Roqueríes: amb bona entonació i molta naturalitat recitá son discurs, en el que protestá en nom de sos companys d'escola, de la mala costum del renegar.

La noia Esperança Balich Ventura: Nos digué que la dona, fugint de sa apatía, deu pendrer part en aquestos actes, demostrant que'l bell i honrat

parlar es la millor prova de dignitat del individu, i que la dona deu treballar per a infiltrar aquesta convicció en la família.

La noia Angela Pocorull Vergés: Després de saludar als forasters i als veïns de Llerona qu'assisteixen al acte, es dirigeix a les dones dientlos, que si no deuen renegar els homes encara els escamenys a ellas el mal parlar, doncs fins els mateixos renegaires troven criticable en una dona no sols que renegui, sino que digui paraules groixudes. Vestíu, diu, una dona de senyora i si arriba a sortir una mala paraula de sa boca, ja tothom dirá qu'ensenya'l llautó. Amb frase concisa nos prová com la dona es la destinada a anar a la conquesta del bon mot dins de la família, amb les armes del carinyo, del amor i de la persuació.

Tant el noi Bofill, com les noies Balich i Pocorull, foren molt aplaudits per la naturalitat i entonació que sapigueren donar a sos parlaments, siguent aquets tres discursos, dits per alumnes de les escoles, una de les notes més simpàtiques de la festa.

Acte seguit prengué la paraula el jove

En Joan de Deu Trias de Bes: Saluda als assistents en nom de la Lliga del Bon Mot, fa notar com les llengües anglo-sajones no tenen males paraules, per la sencilla raó de que'l poble no les diu; recomana i prega als Rectors, que prediquin per desterrar els mals mots del llenguatge; a les autoritats que's valguin dels medis coercitius que la llei els dona per a privar la blasfemia; i als mestres, que s'esforsin en inculcar a sos petits deixebles l'horror al renec ensenyantlos que deuen tenir amor a la Religió, amor a la Patria i amor a la llengua.

L'Albert Compte i Camps: El jove propietari de Llerona comensa dient: que no deuen quedar-se enrera'ls de Llerona en ajudar la tasca de la Lliga del Bon Mot i que per aixó ha acceptat un torn en aquest aplec.

La paraula, diu, es la cosa més maravillosa d'aquest mon, la Lliga's proposa la purificació de nostra llengua i el conseguir-ho es obra individual. Explicá com l'educació pot fer-hi molt, ja que encarrilar i salvar l'infancia, es salvar la joventut i la vellesa i demostrá com son els mestres qui han de fer aquesta obra, ja que ells son els qui han d'entomillar el cervell dels infants, qu'es de cera per a rebre l'educació i de bronze per a retenir-la. També diu als amos que deuen treballar amb l'exemple i acaba demanant: per Deu, per la Patria, deixeu la blasfemia.

En Josep M.ª Batista: Comensa mostrantse joíós de que la primera volta que's dirigeix al poble siga per la obra de la Lliga del Bon Mot.

Fustiga amb frase dura als renegaires i diu que som massa petits per a redressarnos contra Deu. En nom de la cultura i de la Patria demana que's parli bé, diu, que si desitjém que Catalunya siga devantera del Progrés, havem de desterrar el renegar. Explica com les dones per el lloc qu'ocupan en la família poden fer-hi molt per desterrar la mala paraula, als fills inculcant-los-hi de petits l'avversió al mal mot, al pare, al marit, al germá, al promés, suplicant-los-hi de la manera qu'ellas soles poden i saben fer-ho. Acaba dient que la

blasfemia es un estigma que portem al front i l'havem d'arrencar per dolorós qu'aixó'ns siga.

En Josep M.ª Pobla: Comensa dient que no fá cap sacrifici al venir de Barcelona per a pendrer part en aquest aplec, perque tots som catalans i entre germans no hi ha sacrificis quant se tracta del bé comú, al contrari se sent grat entre mitx de tots els que l'escoltan. Demostra que'l ben parlar es l'orgue de la cultura, per aixó havem de volguer la llengua catalana ben clara, neta i pura. Fa historia dels grecs per a fer resaltar l'influencia que tingueren en nostre llenguatge deixantnos moltes de ses paraules, explicant a aquest fi una bella tradició per a demostrar la cura que possaven en mantenir neta sa llengua de males paraules. Diu com la parla Catalana es la qu'ha donat vida a Catalunya; compara la mala paraula amb el qui's posa en una serdana i la desfá. Demostra que'l parlar mal es falta a la dignitat humana i a la de Catalunya, que la blasfemia es germana de la destrucció i acaba demanant que la desterrem de nostra parla en bé i per la dignitat de Catalunya.

En Felix Fages: Nostre digníssim diputat provincial dona l'enorabona a la Lliga del Bon Mot; diu qu'es la tercera vegada que la Lliga vé a la comarca Vallesana a escampar la seva benefactora llevar, seguint sas ensenyansas, diu als assistents: fareu honra, fareu gloria a la bella comarca del Vallés; l'obra de la Lliga es l'obra més gran de cultura i de patriotisme ja que purificant la llengua farem nostra Catalunya gran i forta.

Acte seguit els nens i nenes de les escoles cantaren l'himne *al blasfemar fem gnerral*, acabant l'acte'l Rector de Llerona Dr. Pere Bou, recomanant als assistents que gravessin en son cor les ensenyansas de sana doctrina que'ls havian inculcat els oradors, demostrant de pas que'l renegar fá covart i degenerat. Doná les gracies á tots especialment als oradors que tant alt sabien posar el bon nom de la Lliga del Bon Mot treballant sens treva anant de l'un poble a l'altre com nous apostols á sembrar la bona llevar, propagant l'avversió á la blasfemia i al mal parlar.

NOTES

Havem rebut la Memoria de l'Hospital Clínic de la Facultat de Medicina corresponent a l'any 1912. Porta un interessant prólec del nostre benvolgut amic i company el diputat provincial Don Felix Fages Vilá, qui forma part de la Junta Administrativa en representació de la Diputació Provincial. Ja'n parlarem amb més extensió un altre dia.

L'ajuntament de Vich, seguin l'exemple del de Barcelona i d'altres importants poblacions de Catalunya ha pres l'acort de cooperar á l'obra d'educació social que's realitza amb la difusió del règim oficial de retirs obrers, bonificant llibretes de pensió obertes á favor de determinades personas en la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, col·laboradora á Catalunya i Balears del Institut Nacional de Previsió.
